

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Paróczai Endre ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. B. Szabó Ernő ügyvéd által képviselt Kelecsényi Vadász- és Természetvédő Egyesület (3170 Szécsény, Varsányi út 2/e.) alperes ellen, közgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2007. március 5. napján kelt P.21.270/2006/7. számú ítélete ellen a felperes részéről Pf.3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 12.000 (tizenkettőezer) forint fellebbezési eljárási perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében az alperes fegyelmi bizottságának 1/2006. számú és az alperes közgyűlésének 17/2006. (IX. 30.) számú határozata megsemmisítését kérte, mivel az alperes a megismételt fegyelmi eljárás során sem küszöbölte ki azokat az eljárási hibákat, amelyre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.528/2006/3. számú ítéletével jogerőre emelkedett Nógrád Megyei Bíróság P.21.491/2005/5. számú ítélete a korábbi fegyelmi eljárásban született határozatokat megsemmisítette. Kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy a fegyelmi bizottság elnöke ellen bejelentett elfogultsági kifogását az annak elbírálásra hivatott intéző bizottság csupán az elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalát követően, a másodfokú fegyelmi határozatot meghozó közgyűlés összehívását megelőzően döntött, így szerinte az alperes olyan súlyos eljárási szabályt sértett, amely alapot ad a határozat törvénysértő jellegének megállapítására. A felperes azzal is érvelt, hogy az általa bejelentett tanúkat a fegyelmi bizottság nem hívta meg a fegyelmi tárgyalásra, ezért a bizottság elmulasztotta a tényállás maradéktalan tisztázását, szerinte ezen ok miatt az első és a másodfokú fegyelmi határozat megalapozatlan.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az előző fegyelmi határozatokat megsemmisítő ítéleteket követően az alperes teljesen új fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el, melyben a felperes jogi képviselője elfogultsági kifogást csak az újabb elsőfokú határozat elleni fellebbezésében terjesztett elő, e kifogást pedig az intéző bizottság még a másodfokon eljáró közgyűlés határozatának meghozatala előtt elbírálta. Előadta, hogy a fegyelmi tárgyalásról szabályszerűen értesítette a felperest és jogi képviselőjét, valamint a felperes által korábban bejelentett tanúkat, akik azon nem jelentek meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 Ft perköltséget. Az elsőfokú bíróság elsősorban az Egyesülési jogról szóló 1989. évi II. tv. (továbbiakban Etv.) 10.

§ (1) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy a keresettel támadott határozat meghozatalánál az alperes betartotta-e a saját szabályzatában és a jogszabályokban írt rendelkezéseket. Megállapította, hogy a megismételt eljárásban az első fokon eljáró fegyelmi bizottságnak a korábbi eljárás teljes anyagát magáévá kellett volna tennie - mint ahogyan azt korábban is tette a meghallgatott tanúvallomások vonatkozásában - ezért nem hagyhatta volna figyelmen kívül a felperes által korábban bejelentett elfogultsági kifogást sem. Hangsúlyozta: az alperes fegyelmi szabályzata részletesen meghatározza az elfogultsági kifogás elbírálásának módját, azonban nem tartalmaz rendelkezést arról, hogy azt milyen időben kell elbírálni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által korábban előterjesztett elfogultsági kifogás nem volt akadálya a fegyelmi bizottság általi elsőfokú eljárás lefolytatásának és a döntés meghozatalának, mivel a másodfokú határozat meghozatalát megelőzően az intéző bizottság a kifogást elbírálta és azt elutasította, ezért az elsőfokú eljárás szabályszerűnek tekintendő. Rámutatott, hogy a fegyelmi tárgyalás időpontjáról az érintettek értesítést kaptak: a fegyelmi bizottság a tárgyalásról ajánlott küldeményben értesítette a felperest és jogi képviselőjét, valamint a tanúkat is. Kiemelte, hogy a felperes egyéb szabadidős elfoglaltsága nem mentesíti a felperest a tárgyaláson való részvételtől, továbbá jogi képviselőjének is lehetősége lett volna a tárgyaláson való megjelenésre. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fegyelmi bizottság a tényállást maradéktalanul tisztázta, széleskörű bizonyítást folytatott le és a bizonyítási eljárás eredményét megfelelően mérlegelte - a felperes által felajánlott bizonyítás lefolytatását rajta kívül álló okból nem foganatosította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Fellebbezése indokolása szerint az alperes nem tartotta be az eljárási szabályokat: a fegyelmi bizottság nem hagyhatta volna figyelmen kívül az előző eljárásban a fegyelmi bizottság elnökével szemben előterjesztett elfogultsági kifogást; a fegyelmi bizottság tagjának elfogultságával kapcsolatos döntésnek meg kellett volna előznie a fegyelmi bizottság érdemi határozatát, tehát az intéző

bizottságnak még az elsőfokú eljárás során kellett volna e kérdésben állást foglalnia.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az újabb elsőfokú tárgyaláson sem a felperes, sem a jogi képviselője nem jelent meg, elfogultsági kifogást nem terjesztett elő. Szerinte az újabb eljárásra a korábbi eljárásban bejelentett elfogultsági kifogás nem hat ki, az újabb eljárásban kizárólag a fellebbezésben jelentett be a felperes jogi képviselője elfogultsági kifogást, mely szabályszerűen elbírálásra került.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján a tagnak a törvényben biztosított joga, hogy a törvénysértő határozat megsemmisítését kérje. E rendelkezés alapján törvénysértésre hivatkozással indított perben annak eldöntésekor, hogy a társadalmi szervezet határozata törvénysértő-e, a törvény rendelkezéseinek megtartása mellett a társadalmi szervezet alapszabályára és egyéb belső szabályzatára is figyelemmel kell lenni. A töretlen bírói gyakorlat szerint törvénysértő a társadalmi szervezet eljárása, és így ennek alapján hozott határozata, amelynek során a saját alapszabályának és egyéb belső szabályzatának rendelkezéseit nem tartja be (BH 1977.250. számú jogeset). Az alperes a saját maga által alkotott szabályokhoz kötve van, az attól eltérő eljárás törvénysértő, az Etv. 6. § (1) bekezdésében deklarált demokratikus önkormányzat működés elvét sérti.

A társadalmi szervezetek határozatának megtámadása iránti perekben a fél keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre, ezen belül az alapszabály vagy a fegyelmi szabályzat megsértésére is hivatkozhat. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az az ügy érdemére kihatott és a bírósági eljárásban sem orvosolható. Ilyen súlyos eljárási szabálysértést jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla sem állapított meg, az alperes a fegyelmi szabályzatának rendelkezései alapján hozta meg határozatát.

Az alperes fegyelmi szabályzatának III. fejezete 9. § (1) bekezdése értelmében elfogultsági kifogás előterjesztése esetén az elfogultság fennállása kérdésében az érdekelt fegyelmi bizottsági tag meghallgatása után - az intéző bizottság dönt - amely döntés ellen fellebbezésnek nincs helye. A fegyelmi bizottság egy tagjának elfogultsága esetén a fegyelmi bizottság többi - nem elfogult - tagja jár el, illetve az IB szükség esetén a hiányzó létszámba VT tagot az adott ügyre kiterjedően kijelöl.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a fegyelmi szabályzat idézett rendelkezése nem határozza meg az elfogultsági kifogás elbírálásának időpontját, ezért nem sértett eljárási szabályt az alperes intéző bizottsága, mikor azt az elsőfokú határozat meghozatala után, de a másodfokú fegyelmi határozat meghozatala előtt bírálta el. Abban az esetben, ha az intéző bizottság az elfogultsági kifogást alaposnak találta volna, a másodfokon eljáró közgyűlés a fegyelmi bizottság elsőfokú határozatát eljárási szabálysértésre hivatkozással

hatályon kívül helyezhette volna. Tekintettel arra, hogy az új eljárás során az első fokon eljáró fegyelmi bizottság a korábbi eljárás anyagát a tanúvallomások vonatkozásában a jelen eljárás anyagává tette, valamint a felperes jogi képviselőjét is - külön meghatalmazás becsatolása nélkül - idézte, így az előző eljárásban előterjesztett elfogultsági kifogást is el kellett bírálnia.

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy szabályszerű értesítés ellenére a fegyelmi tárgyalásokon sem a felperes, sem jogi képviselője nem jelent meg, valamint a felperes által meghallgatni kért és szabályszerűen értesített tanúk a távollétüket nem mentették ki.

Miután a Fővárosi Ítéltábla a felperes fegyelmi eljárásával kapcsolatban az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem állapított meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. A felperes a fellebbezésén a szükséges illetéket leróta, ezért a fellebbezési eljárási illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. január 10.

. Lizák Tibor s.k.,
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.,
előadó bíró

. Merőtey Anikó s.k.,
bíró

A kiadmány hitelül: